

Warszawa, dnia 27 lipca 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 236/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz

protokolant: protokolant sądowy - stażysta Adrianna Sadowska

4 przy udziale prokuratora Teresy Pakieły

po rozpoznaniu dnia 27 lipca 2021 r.

5 sprawy Ł. D., syna J. i B., ur. (...) w N.

6 oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

9 z dnia 21 grudnia 2020 r. sygn. akt VIII K 874/19

11 zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; koszty sądowe w postępowaniu odwoławczym ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 236/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, VIII Wydział Karny z dnia 21 grudnia 2020 roku, sygn. Akt VIII K 874/19	
1.2 Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
0.11.3. Granice zaskarżenia	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.		
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC				

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Północ w Warszawie zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na niesłusznym przyjęciu, że pomiędzy Ł. D. a B. W. dochodziło do wzajemnego znęcania się, co w konsekwencji doprowadziło do niesłusznego uniewinnienia oskarżonego, podczas gdy wedle okoliczności popełnienia czynu, zebranego materiału dowodowego w tym wyjaśnień samego oskarżonego, zeznań pokrzywdzonej i świadków, a także wskazań prawidłowego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego uznać należy, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż pokrzywdzona znęcała się nad oskarżonym, a należy przyjąć, iż oskarżony Ł. D. swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 kk</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
<p>Apelacja prokuratora nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wskazane w apelacji uchybienie tj. błędne ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie nie zaistniały. W ocenie Sądu Okręgowego sąd meriti właściwie i z zachowaniem reguł określonych w art. 7 kpk ocenił cały, należycie zebrany i ujawniony na rozprawie, materiał dowodowy i na tej podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne,</p>		

a następnie wysnuł prawidłowy wniosek o uznaniu oskarżonego za niewinnego zarzucanego mu przestępstwa z art. 207 § 1 kk. Wyniki swego rozumowania Sąd Rejonowy przedstawił w odpowiadającym wymogom art. 424 k.p.k. pisemnym uzasadnieniu, w którym szczegółowo przedstawił ustalony stan faktyczny i wskazał, w jaki sposób go ustalił, w tym w szczególności, które dowody uznał za wiarygodne, a którym tej wiarygodności odmówił.

Zgodnie z tym, co zostało przedstawione powyżej, okoliczność jedynie odmiennej oceny dowodów przedstawiona przez skarżącego nie jest wystarczającą podstawą do skutecznego podważenia ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd meriti, w szczególności - a tak jest w okolicznościach rozpoznawanej sprawy - gdy te oparte zostały o ocenę dowodów pozostającą pod ochroną art. 7 kpk., a w przeciwieństwie od przedstawionej przez apelującego, która była jedynie fragmentaryczna i nie uwzględniała wniosków wynikających z całościowej analizy całokształtu materiału dowodowego. „Błąd ustaleń faktycznych zachodzi, gdy treść dokonanych ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd nie odpowiada zasadom rozumowania, a błąd mógł mieć wpływ na treść orzeczenia. Zarzut taki nie jest uzasadniony, gdy sprowadza się do zakwestionowania stanowiska sądu czy do polemiki z ustaleniami sądu. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom odmiennego poglądu nie wystarcza do wniosku o popełnieniu przez sąd istotnego błędu ustaleń. Niezbędne jest też wskazanie nieprawidłowości w rozumowaniu sądu w zakresie istotnych ustaleń,

czego skarżący nie czyni (wyrok SA w Krakowie z dnia 06 czerwca 2019 r., sygn. akt II AKa 76/19), stąd też podniesiony w apelacji zarzut jawi się jako niezasadny.

Zdaniem Sądu Okręgowego sąd meriti poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy oceniony zgodnie z wymogami art. 7 kpk, które to ustalenia i oceny uznaje za własne. Nie sposób podzielić zarzutu apelacji, że Sąd Rejonowy niesłusznie uznał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na uznanie oskarżonego winnym zarzucanego mu czynu. Podkreślić należy, że nie każde niewłaściwe zachowanie można definiować jako znęcanie się. Ustawodawca nie zdefiniował pojęcia „znęcania się”. Z uwagi na to doktryna prawa wypracowała zasady jego interpretacji, podkreślając, że należy je rozumieć „w dużym stopniu obiektywnie, tzn. dla przyjęcia lub odrzucenia wystąpienia tego znamienia nie jest wystarczające samo odczucie pokrzywdzonego, a miarodajne jest jedynie hipotetyczne odczucie wzorcowego obywatela, czyli człowieka o właściwym stopniu socjalizacji i wrażliwego na krzywdę drugiej osoby. O przyjęciu znęcania się rozstrzygają więc społecznie akceptowane wartości wyrażające się w normach etycznych i kulturowych.” (komentarz do art. 207 kodeksu karnego [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II). Nie oznacza to jednak, że każde nieakceptowane etycznie

zachowanie stanowi przejaw znęcania się, tak jak nie każde podniesienie głosu jest przemocą. Dla uznania, iż dochodzi do znęcania się, negatywnie oceniane zachowanie sprawcy musi osiągnąć określony, szczególnie wysoki poziom intensywności. Zdaniem Sądu Okręgowego nie można mówić o wypełnieniu znamion czynu zabronionego opisanego w art. 207 § 1 k.k., jeśli dochodzi do wzajemnego znęcania się między małżonkami, czy osobami żyjącymi w konkubinacie.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, należy zwrócić uwagę przede wszystkim na fakt, że pokrzywdzona wraz z oskarżonym w okresie objętym aktem oskarżenia pozostawali w konflikcie wywołanym kryzysem w ich relacjach. Kryzys ten był spowodowany brakiem akceptacji przez oskarżonego znajomych pokrzywdzonej, sposobu życia i prowadzenia domu. Oskarżony w istocie prowokowany obecnością osób, których wpływ na swoją konkubinę uważał za negatywny w sposób emocjonalny wyrażał dezaprobatę. Wobec tego między partnerami dochodziło do awantur, podczas których nie sposób było ustalić osobę dominującą. Wyzwiska oraz zachowania mające charakter agresywnych były wzajemne. Zarówno oskarżony jak i pokrzywdzona używali wobec siebie słów powszechnie uznawanych za obelżywe, a w skutek zaognionego konfliktu między konkubentami odebrano im ich wspólną córkę A. D.. Po tych wydarzeniach oskarżony z pokrzywdzoną doszli do porozumienia. Uczestniczyli w szkoleniu (...), a także w „(...)” oraz w szkoleniu „(...)”. Szkolenia te przyniosły

zadowolający efekt, skonfliktowani konkubenci pogodzili się oraz odzyskali córkę. Z zeznań pokrzywdzonej wynika, że kobieta krytycznie podchodzi zarówno do swojego zachowania jak i zachowania konkubenta, uznając, że oboje mieli wpływ na konflikt między nimi. Wobec zeznań złożonych przez pokrzywdzoną podczas rozprawy, wskazujących na uregulowanie relacji oraz jej pozytywny, spokojny i zrównoważony charakter, jej zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym jawią się jako niewiarygodne. Pokrzywdzona wprost zeznaje, że zeznania te zostały złożone za namową osób trzecich, podczas gdy sama znajdowała się dużych emocjach potęgowanych przez konflikt z oskarżonym. Sąd Rejonowy zasadnie dał wiarę zarówno wyjaśnieniom oskarżonego jak i zeznaniom pokrzywdzonej na okoliczność tego, że konflikt między nimi został rozwiązany i na ten moment wzajemne zachowania noszące znamiona agresji zarówno werbalnej jak i psychicznej są przeszłością. Pokrzywdzona wraz z oskarżonym odbyli szereg szkoleń, a także są w stałym kontakcie z psychologiem. Także oskarżony wyciągnął wnioski z dotychczasowego postępowania. Zachowanie oskarżonego nie było prawidłowe, jednak zdaniem Sądu Okręgowego faktycznie nie wypełniało znamion przestępstwa znęcania się.

Biorąc pod uwagę powyższe, nie sposób uznać, że Sąd meriti dokonał błędnych ustaleń faktycznych i w skutek tychże ustaleń bezpodstawnie uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu. W

ocenie Sądu Okręgowego zarzuty apelacyjne stanowiły jedynie polemikę z prawidłowo ustalonym stanem faktycznym i tym samym prawidłowym orzeczeniem, nie zasługując na uwzględnienie.		
Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Wobec niezasadności zarzutu apelacji z przyczyn wskazanych wyżej, wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		

1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia 21.12.2021 w sprawie VIII K 874/19		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy.		
Podniesione w apelacji zarzuty i argumentacja Prokuratora nie mogły podważyć słusznych i uzasadnionych wniosków wywiedzionych przez Sąd I Instancji. Z tego też względu wniosek uchylenie wyroku nie został uwzględniony.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiąże o powodach zmiany.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia.		

	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Ł. D.	Brak numeracji	Sąd, mając na uwadze treść zapadłego rozstrzygnięcia, na podstawie art. 632 pkt 2

		k.p.k. kosztami procesu w instancji odwoławczej obciążył Skarb Państwa.
7. PODPIS		
SSO Michał Bukiewicz		

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana